

Передплата

«РУСЛАНА» вклясно:
в Австрії:

на цілий рік . . . 20 пер.
на пів року . . . 10 пер.
на чверть року . . . 5 пер.
на місяць . . . 1/70 пер.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Посилкою чесо по 10 сот.

РУСЛАНА

«Барвен ми єтє і думу ми вирошє. А не вольємєш мєлєстє і вєрє не вольємєш,
єє рускє ми сєрдєє і вєрє рускє.» — В Русланєвих пєсалєх М. Шалєкєвєчє.

Виходить у Львові що дия
крім неділі і руских свята
є 5 1/2 год. неполюдя.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. пл. Дембровського (Хорун-
щини). Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає слідше
на попереднє застереженє.—
Рекламні неопечатанє
вільні від порта.— Оголо-
шенє звичайні приймають-
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надісланім» 40 с.
від стрічки. Подяки і пр-
ватні донесєня по 30 сот.
від стрічки

Чи туди дорога до уздоровлення відносин в Галичині?

(Δ) Не висловили ми ще всіх спосібів, якими би треба змагати до уздоровлення відносин меж народних в Галичині, а вже передовсім Gazeta Narodowa зазначила своє становище супроти наших заміток і виступила в статі Głosy z kraju із своїми поглядами, як досягнути таке уздоровлення.

Передовсім треба тут зазначити, що польські політики і журналісти в Галичині не можуть і не хотять сего зрозуміти, що Русини або руский чи інакше українсько-руский нарід є що иншого, а що иншого ріжні стороництва, які витворили ся посеред сего народу: народове, народно-демократичне, радикальне, соціал-демократичне і безнастанно протиставлять нашим москвофілам (тепер уже рішучим і явним москвичам) partyę ukrainofilską. З того баламутства виводять найдивачніші висновки і думають такими баламутними способами дійти до поправи межнародних взаємин в краю, хоч се є очевидним самообманом.

Такі баламутства нині загніздили ся в головах мало що не всіх польських політиків, котрі з ненависти до прускої політики кидають ся нині в рамена Росії, доси не менше ними ненавидженої, хоч там також вельми слабі вигляди на користні успіхи польської справи. І на основі такої конструкції польської політики якийсь державник польський в Gaz. Nar. всю вину нинішнього положеня в краю зва-

лює на австр. правительство, котре нібито zgrzeszyło ciężko aprobując myśl Stan. hr. Badeniego powołania do życia t. zw. «partyi ukrainofilskiej». Сей провінціональний політик Gazety Narod. помиляє ся тут в тім, думаючи, що гр. Бадені покликав до життя народне сторонництво, так як засліплені політики даннійші все повтаряли і нині ще повтаряють, що Русинів винайшов в 1848 р. гр. Стадіон! Отимто й сумно, що такі задофані політики, не маючи елементарного знаня про народні відносини, беруть ся реформувати політику. Отсе елементарне незнанє рускої справи в польських кругах політичних було одною з головних причин невдачі „badeniowskiej polityki“, проти котрої Gaz. Nar. тепер так завзято виступає. Гр. Казимір Бадені поставив ясно домаганє Русинам, щоби визволили ся від крайних елементів — москвофільських, що змагають до Росії і до православя і радикальних, що відносять ся ворожо до Церкви і наглим переворотом хотілиб змінити суспільний лад. Він обіцяв пособляти розвитку національно-культурному Русинів, наколи стоятимуть на основах австрійської державности і католицької Церкви (се відносило ся до Галичини).

Одначе як раз польське журналіство галицке, особливо Dziennik polski і ин. почали виступати проти пособлюваня розвитку національно-культурному Русинів, настроювати соймову більшість проти культурних домагань Русинів (пос. Торосевич виводив, як то дорого коштують їх сі przujazni posłowie а трудности, які они стрічали в осягненю сих домагань, поступованє старостів мимо видаваних намісником окружників іти. викли-

кували невдоволенє в широких верствах народних і недовіре до уміркованої політики руских послів. З одного боку отже польське журналіство, котре безнастанно голосило, що всякі уступки національно-культурні в користь Русинів обмежують польський стан посіданя, з другого боку москвофільське журналіство, з котрим редактори деяких польських часописий ішли рука в руку, підривали становище тих руских послів, котрі змагали до modus vivendi з польським народом. До підкопуваня становища тих послів причиняв ся і польск. центр. комітет виборчий, висовуючи проти них москвофільських кандидатів. Окликот divide et impera послугували ся керманичі польської політики і журналісти, і спиняли з одного боку послідовне переведенє баденівської політики, щоби не допускати до мнимого нарушуваня польського стану посіданя, а з другого висували москвофілів, яко гамулець проти народовців. Наслідком сего поусували ся умірковані елементи народовські а на їх місце виринали щораз радикальнійші.

Коли отже Gazeta Nar. говорить про bezsilny, nie mający dziś żadnego wśród Rusinów wpływ «Ruslan», коли она запевняє, що bez echa przebrzmiewają głosy katol. gazet jak «Nywa», «Osnowa» albo konserwatywny «Ruslan», то нехай же приписе головну в тім заслугу своїй і своїх польських спільників і москвофільських союзників, з котрими в спілці підкопували вплив і становище тих уміркованих і консервативних елементів зпосеред руских народовців, котрі після виреченя пок. Торосевича були najdroższymi posłami. «Не хотілисте ся з такими по-

Тайна вечера.

Наближало ся-ж свята
то опрісноків, зване пасха.
Ев. св. Луки XXII. 1.

Наближало ся свята опрісноків і післав Ісус двох учеників, Петра і Йоана до міста, щоби ішли і приготовили пасху. «Як увійдете в город, сказав до них Учитель, зустрінє вас чоловік із збанком води в руках. Ідїть слідом за ним у господу і скажіть господареві дому: каже тобі Учитель, де світлиця, щоби їсти з моїми учениками пасху. І той вам покаже велику застелєну світлицю, там приготуйте». І тих дванадцять апостолів, що ходили із своїм учителем по краю а рідко коли були під кривлею, та жили ся сирими овочами, опинили ся вечером по многих днях знов у гарній великій світлиці. Они вельми зраділи, позаяк виреченя божественного Учителя в останних днях переймали їх тривою. Тепер щезла та тривога, коли Він сам усе велів приготовити. Они вїшли з Учителем до світлиці великої, застелєної і засїли з ним до вечері, а мила тишина так їх настрйола, що они зарозом споглядали на Спасителя, чи можуть тут так свобідно розгостити ся, як се їм бажало ся. Одна-

че Єго лице було незвичайно поважне, як ще ніколи не доводило ся їм бачити, не в надземскім духовім настрою, як они часто оглядали, але переняте якоюсь болюсною печалию, так що они найрадше хотїли упасти Єму до ніг. Тривожно засїли они за стіл і зараз відчли настрої сего вечера, скоро лише Учитель промовив до них: «Жадїбно забажав я сю пасху їсти з вами перше, ніж прийму муки!» Они бачили Єго сидячого за столом митарів і фарисєїв, як Він не пог орджував їдою і напитком, а розмови переплітав науками і притчами, а тепер, коли сам був господарем, не ткнув нічого, так що їм самим видавало ся грїхом, тепер живити ся. Так ледви троха заспокоїли свій голод, а полумиски майже повні відношено із стола. Не ведено й розмови за столом, бо таїньственні слова налягли їх душі і спонукували їх до мовчливости. Они причували, що тут щось великого буде проголошено, що буде гомонїти по всі віки. Аж ось знов бачили, що Учитель їх попав у земську тугу, що аж задрожали їх серця, бо ось рука зрадника Єго з ним на столі. І в сїй хвилі щезли у них останки сих земских радощів, які ще проявили ся у них. «Учителю наш, чого так сумуєш? чиж не знаєш нашої вірности? Длячого тепер се нам кажеш на тім вечері, на який ми так

тїшили ся? Чиж справді є зрадник між нами? Ми почували ся єдино з Тобою і всі разом єдино між собою, а сей союз, що є для нас усім на землі, має зрадника посеред себе? Ми покинули вітця і матір, братів і сестер, дїм і вітчину, щоби іти за Тобою і нашли щастє при Тобі — і тут малаб найти ся злочинна душа? Господи, чого Ти так сумуєш?»

Як раз похвалєв їх Учитель, що серед усіх трудностей і перепон витривали при Нїм і прирік їм високку небесну нагороду, а тепер промовив до Петра, найвірнійшого, що все ним піклував ся: «Кажу тобі, що сю ніч, перше, ніж пісєнь двїчі запїє, ти тричі відцурєш ся мене!»

Длячогож промовив Учитель сї слова, котрі так болючо вразили Петра? Ще сю ніч? Що се мало значити? Що мало стати ся? як раз тепер, коли они думали, що нашли захист — а конець був так близький і ще сю ніч мало все сповнити ся і оден з найліпших і найвірнійших, оден з їх кружка мав відцурати ся від Него? «Господи, Господи, хоч би мені і вмерти з Тобою, не відцурюєш від Тебе».

І Він говорив до них, а Єго голос був проникливий, але перенятий звуком сердешної приязни: «Як послав я вас

слами годити, сказав оден з них до Експ. Абрагамовича перед останними виборами до держ. ради, будете тепер годити ся з Трильовскими і Вітиками“.

Тепер польський політик в Gazet-i Nar. вказує на те, що поразка Rosyi на Wschodzie wytwarza położenie nadękorzystne dla partyi noworuskiej (вже не Starorusini, але noworuska partya!) і usuwa odrazu potrzebę czujnego przeciwdziałania wpływom Rosyi na ludność Galicyi і з того висновує сей політик ось що:

„Chwila po wyborach do parlamentu dając najdokładniejszy obraz przepaści, w jaką polityka popierania ukrainofilów kraj nasz rzuciła — była rzeczywiście przełomową. Rząd powinien był natychmiast obrócić się przeciw tej radykalnej partyi, popierając partyę staroruską, jako mniej lub zupełnie niebezpieczną“.

Отсе має бути, як ми вже вчера зазначили се remedium на нинішні відносини. Але давним способом в тім самим числі Gaz. Nar. подана вість, що в жовківському повіті у виборнім окрузі дра. Короля „до масового przejścia на prawostawie nakłaniało parafian Hrebenic i Nadycza kilku śmialków, inspirowanych przez pewnego niesumienngo człowieka, a do wspomnianego zgłoszenia w starostwie doszło pod naciskiem terroru aranżerów tego gorszacego zajścia“.

Чи ж се не поступи „нової ери москвофільської?“

Дятого сей політик в Gaz. Nar. пише: „wypadaloby, aby wszyscy Polacy w Galicyi raz na zawsze odwrócili się od idei pojednania z ukrainofilami, którzy przedziergnęli się w nieubłaganych wrogów porządku i ładu i aby starali się nieszczęśliwy lud wiejski wyrwać z pod wpływu męnerów ukrainofilskich“.

Крім того дораджує сей політик, що би дідичі не допускали дорогою презенту żadnego księdza ukrainofila do piastowania godności proboszcza wiejskiego. (Кождий буде отже мусів принести свідощтво з „Русской Рады“), а також що би студенецi robiący politykę byli z gimnazyum wyrzuczeni і до żadnego już gimnazyum nie przyjmowani. Так само niech student uniwersytecki będzie badany, a każda skaza moral-

без сакви і торбини і обуви, чи чого не доставало вам?“

Ониж відповіли: „Нічого!“ і засоромили ся, що они були жадні нинішньої вечері. А Спаситель промовив знов: „А тепер хто має сакву або торбину, нехай бере в собою; а хто не має, нехай продасть одежу і купиць меч“.

І тепер зрозуміли ся они і знали все, що має стати ся. Они кинули ся до закутка, де зложили всі свої річи і виняли заржавілі мечі, що послали з собою, але ніколи їх не уживали. „Господи, сказали они сьміливо, отут мечів два!“ і думали, що всі повинні кинути ся за оружем.

Одначе в очах Христа, котрими они хотіли розогнати ся, засіяло зовеім инше світло. Чи они Его не зрозуміли? Усьмішки задля їх ревности, прощаюча усьмішка повна тужливого зреченя заграла на Его лицю, на котрім не відбивало ся ані горе ані охота до боротьби. „Доволі вже!“ відповів він лагідно якби віддаляючись відсвіта, а его погляд не звернув ся на мечі.

І тоді вийшовши, пішов останній раз перед муками дорогою, дорогою на гору Оливну.

(За Фр. Гімельбавером з W. Abendpost Ол. Б.)

na niech będzie bezwzględna surowością u-traty praw uniwersyteckich karana“.

Союз з москвичами, котрих польські політики ідентифікують з Русинами (хоч москвичі відрекли ся сего), ще не зовсім заключений, а вже маємо передсмак тої нової ери в Жовківщині. А крім того думає політик Gaz. Nar. уздоровити відносини виключуванем учеників з усіх гімназий і відбиранем прав університетских академікам, забуваючи о тім, що се є лише негати́вні способи, котрі причинять ся як раз до витвореня інтелегентного пролетаріяту і скріпленя тим соціалістичних і розкладових таборів.

Отсе навели ми на доказ, що оклик варшавського Слова: „Ity, narodzie polski, czy potrafisz zapanować nad odruchem — odwetu? Czy potrafisz teraz zapanować nad nacjonalizmem (tut має на думі новінізм) — własnym? Błagamy cię, narodzie nasz i zaklinamy...“ не трафила ані до серця ані до розуму керманців польської політики, що навіть слова благородної графині Андреевї Потockoї, що би змагати „do zbliżenia w duchu prawdy, wspólnej dla kraju pracy i zasługi dwóch zamieszkujących kraj ten narodowości“, що би „krew niewinnie przelana użyła grunt ojczysty ku zgodzie i lepszej przyszłości, nie znajdują posłuchu. Она звертає ся до судових властей з просьбою, що би не карали того, що допустив ся каридостойного злочину, а такі дорадники „z kraju“, що пишуть ся своїми выводами в Gaz. Nar., Dziennik-u Polsk., в Slow-i Polsk. і т. п., хотять за злочин одиниці глобленя всего народу! Чи ж се дорога до уздоровленя відносин?! Ні панове, не ту д. дорога, а дорога християнської справедливости і любови, бо всяка ненависть, всяка виключність, всяка односторонність принесе лише сумні наслідки. Такими писанинами по краєвих часописах, або подібними до заграничних, як Gefahr des Ruthentums für den Westen Europas не доведемо до ладу.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Політичне положення zagrożене суперечністю між спільним а угорским міністерством задля маєвої сесії делегацийної починає прояснювати ся. Коли бар. Еренталь а за ним міністер війни Шенайх рішучо заявили, що они безусловно стоять за маєвою сесією і підвищенем війскових плат без всяких національних уступок і з того виснувалиб дальші послідовности на случай віджови, починає угорське правительство завертати. Тепер, як ми вчера згадували, виступають Мадяри з новою нібито посередньою предлоγοю, що би лише означено речинець переговорів про війскову угоду, котра би мала обняти справу посередничої мови в полках, прапорів і емблем. З подібними, хоч троха ширшими домаганнями виступали вже в часі делегаций малярські політики, одначе христ. сусп. послали перебили їм, а тепер висувують се они, яко новий компроміс очевидно, що би лише проволочи справу виборчої реформи. Погроза доведена до пересилена якось не затривожила австрійских державників, бо пересилена в спільнім міністерстві було би смертним ударом для угорської коаліції. Кошут міг вшевати ся на останнім послуханю, що терпеливість монарха має також певні границі.

Заграниця.

Промова міністра Ізвольського в російській думі про балкань-

ску справу відбила ся голосним гомоном в політ. світі. В широко заложений річи порушив міністер всі жианенні справи і потвердив сим урядово становище Росії в останних часах і сей важний зворот в російській заграничній політиці. Як червона нитка снує ся через цілу промову зазначене «історичного посланництва Росії на Балкані». Політика цариці Катерини II, спинена в останних десятиліттях змаганем Росії на далекий Схід, входить тепер знов в жите. Отсе повинні собі затямити австрійські державники і наші краєві політики.

Домагаю Італії, що би она в турецкій державі для своїх торгових справ могла оснувати кілька почтових урядів, не хотіла Отоманська Порта вдоволити і з того повстан острей спір між обидвома державами, як ми про се зазначили. Італійське правительство хватило ся отже для осягненя своїх домагань рішучих способів і вислало протягом 16 им годин три корабельні дивізії розні на Егейське море. Сей демонстрация італійської фльоти мала такий наслідок (як вчерашні телеграми донесли), що Туреччина згодилася на заснованя бажаних Італією почтових урядів. Сей рішучий крок італійського правительства дав привід до вістей, що Італія думає зайняти одну з турецких провінцій. Вправді заперечено сю вість, одначе на всякий спосіб сею демонстрацією хотіла Італія заявити передовсім свою морську силу а відтак зазначити, що й в орієнтальній справі она готова в потребі виступити із своїми домаганнями.

Про вирію цементової черепиці.

(Конець).

Колн допустимо до того, то знова наш селянин буде як і до тепер лиш робітником в тій фабриці, та грішми своїх братів буде набивати калитку. Покиньмо вже раз те нещасливе «най буде, як бувало», що так часто можна почути між нашими селянами, бо та байдужість довела до того, що майже нема вже нині кусника хлопского ґрунту, який би не був задовжений, а як статистика виказує, довги ті ростуть з року на рік з переражаючою скоростію а ми байдужно чекаємо, аж лихварі виженуть нас з нашої батьківщини. Чи ж нема вже для нас ради? Є рада! Скиньмо з себе сю байдужність, покиньмо ту нещасливу засаду «най буде, як бувало» берімсь до торговлі і промислу, бо не сьвяті горшки ліплять, а я знова скажу, що до того не треба конче мати жидівську голову, чим то дуже часто боронять, а властиво дурять себе наші селяни. Треба лиш троха охоти та віри в себе самого, не треба радити місяцями над справою, яку можна в пів години залагодити, бо в інтересах, як Англичанин каже, час то золото; на інтересі, на яким нині можемо заробити красний грінь, завтра можемо страшити. Користаймо отже з кожної нагоди і де нам лиш оловець покаже інтерес, берім ся до него.

От приміром теперішню хвилю використаймо на строєнне цементових заводів для виробу головно черепиці. Нехай ся хвиля буде переломовою у нас, а в короткім часі випремо ту нужду зпід хлопской стріхи, котра нас гонить з нашого рідного краю до Прус та до Америки.

Заздалегіть вже перестерігаю так тих, що вже позакладали як і тих, що їх доперва позакладають, що би робили сумлінно, значить, добре утовкали цемент

а найважніше, щоб давали до піску приписану скількість 25% цементу, бо як до піску дадуть менше цементу, як приписано, черепиця стає крухою і на кривлі пукає.

На ощадности цементу заробить такий підприємець дуже мало, а стратить дуже багато, бо в короткім часі перестануть у него зовсім купувати.

Щоби улекшити закладаня таких заводів цементових, завязав ся у Львові комітет, який увійшов безпосередно в тісні зносини з одною дуже багатою і солідною фірмою а посередно з всіма можливими фабриками і завдяки тому є в силі доставити кождому машину до виробя цементової черепиці по можливі найдогідніших услівях. Хто купує за готівку, дістає значний опуст.

Всякі інформації уділяє комітет безплатно, на жаданя висилає фахового чоловіка, котрий на місци огляне пісок, подасть всі інформції, замовить машину, цемент і все що потрібне, а коли надійде машина, приїде і вучить, як робити на сій машині чи то черепицю чи бегони чи цегли чи що иншого. Крім сїх машин достарчає комітет всякого рода машини господарські, цілі урядження молочарень і машини моторових і т. п. Всякі письма належить надсилати на руки п. Кліма Гутковського до его приватного помешканя Львів, Вірменська 25. Прогности з коротким поученням цементових виробів висилаєсь даром і овлатно.

К. Г.

Новинки

— Календар. В четвер: руско-кат.: Терентія епм.; римо-кат.: Войтіха Еп. — В п'ятницю: руско-кат.: Велика п'ятниця; римо-кат.: Георгія М.

— Treść „ukrainizmu“. Під сїм заголовком помістив „Dziennik polski“ вступну статію (Ч. 187), в якій не знати, що більше подивляти, чи глупоту автора, чи некультурність, чи безсоромність, з якою панове „редактори“ (sit venia verbo) з „Dziennika polsk-ogo“ трактують руску справу. Український табор, по гадці некультурного автора, се „korporacja moralnych szumowin“, якої етичними основами є „satanična nienawiść do społeczeństwa, zdrada, nienawiść i żądza posiadania“, се мафія сучильська, яка „dla swojego użytku wytworzyła na wzór złodziejskiego żargonu specjalny język, który mimo, iż zmienia się co lat kilka, dzięki mafii otrzymał prawo obywatelstwa“. Сей „жаргон“ не розвиває ся, як другі культурні язики в сей спосіб, щоби стремів до всего високого, але він „wciela do siebie najbardziej trywjalne wyrażenia, jakie w najniższych sferach społeczeństwa ich „uczenni“ odkrywają“. Українїзм, „to rozbójnicza, łakoma na posady, djety i pensje szajka, stanowiąca wrzód, jatrzący się na ciele kraju“. Українїзм повстає бутьо би звідси, що Українці проложили Полякам свого часу офертю на здавленє православного руху в Галичках, яку прийнято і в сей спосіб вироста „jadowita żmija, którą zamiast odrazu zgnieść, gdyż hajdamackie otwarcie hasła wypisała na sztandarze, my jakby zahipnotyzowani przez nią, szliśmy jej długo na rękę, a nawet prawa i przywileje narodu jej przyznaliśmy“. По гадці дотенного автора „nie ma żadnego ukraińskiego narodu“. Він боїє, що товариства „ukraińskie“ з грошій, зложеных в податках руским хлопом одержували дрібні в порівняню в польскими підмоги (co za łaska!) та в своїй „правдомовности“ підносять видуману побрехоньку, „że w jednym wypadku przewódca ukraińców w sejmie uczynił uchwałę swojego klubu w pewnej ważnej sprawie zawiśłą od tego, czy syn jednego z posłów, a jego kolegów zostanie zamianowanym profesorem uni-

wersytetu i istotnie obstrukeya klubu ustala tego samego dnia, w którym syn owego posła otrzymał docenturę“, — Ой, та „suczyljska mafia“ з „Dziennika polsk-ogo“, яка польський язик плюгавить „najbardziej trywjalnemi wyrażeniami“ з краківського передмістя, а рівночасно сьміє в своїй тупоумности накидати ся на язик другого народа.. Ой та „mafia“, якої ніколи нічо не навчало і не навчить, яка має хиба на меті роздувати пожежу, що може тяжко зметати ся на обох народах, що замешкують Галичину. Захотіло ся сій мафії з „Dziennika polsk-ogo“ здавити український рух. Радимо не пробувати, бо й руки за короткі і зуби за мало сильні. А хоче ся мафія з „Dziennika Polsko-го“ єднати ся зі спорідненими собі думами в „істинно-русск-ом“ таборі — свобідна дорога. Який засів — такі будуть жнива!

— Скриплене сторожи при Січиньскім. Слідчий судья радн. Берзон підозріваючи убийника Січиньского о намір утечі з вязниці, скрипив при нїм сторожу. До оноді провадив Січиньского до переслухвань одень возьний. Тепер провадять его два возні і жовнір з наїженим багнетом. Під дверми келї, в якій сидить Січиньский, стоїть все жовнір. Понукою до зострєня сторожи мало бути се, що на коритарі між вязницею а канцелярією слідчого судї підчас провадження Січиньского оноді яксь молоді люди почали сварити ся, а се робило вражїва, немов би они хотіли викликати замішанє на коритарі.

— Ювілей міста Черновець. Столиця Буковини, Чернівці, буде святкувати в днях 19. і 20. вересня с. р. 500-літні роковини свого ієтнованя. Рада міста Черновець задумує уладити з того приводу рад торжєств, на які будуть запрошені делегати всіх міст в державі. В кругах черновецьких горожан проєктують справити для міста нову хоругву, для посадника жертвувати золотий почесний ланцух, а в місті вибудовати монументальну керницю.

— Пригода іспаньского короля. З Мадрита допосять, що коли в неділю Іхав король самоїздом до театру, самоїзд зударив ся з трамваєвим возом і в кількох місцях заломив ся. Король вийшов з катастрофи зовсім ціло.

— Веселі сьвята. В двох днях лат. великодних сьвят ратункови стация у Львові мала за багато роботи. Не менше не більше лише 78 випадків несєня лікарської помочи завотував протокіл ратункової стациї. З того було поверх 60 випадків зранєня ножами в бійці.

— Підроблені 1000-франківки. В Бельгії появиля ся сила бельгійських 1000-франкових банкнотів, знаменито підробленых. Доси перехоплено поверх тисячі тих банкнотів. Тим, котрі доказали, що підроблені банкноти дістали несьвідомо, виставив державний банк Бельгії тимчасові 1.000-фр. ноти, поки не вийдуть нові банкноти, що тепер є в роботі.

— Несчастлиий винахідник. Корнєль Балясса в Будапешті винайшов т. зв. огіркове молоко, позначив грошей в ріжних інституціях, та у приватних людей і рекламував свій винахід. Рекляма була сьвітла, але не помогла нічого, бо огірковому молоці ніхто не довіряв. Балясса взяд собі се лихо так до серця, що рішив ся покинути Будапешт і вїхати до Америки. Перед місяцем тихцем вїхав він до Америки. Вірїтелі попали в розпуку, почали слїдити і дізнали ся, що Балясса є вже в Америці.

— Милосердний пес. Красну історію про пса розповідає в М. Зtg. одєн академік торговельний. Щоби уцащати до академії торговельної — каже він — наймив я собі квартиру, де міг жити як в раю. Але мені таки забракло товариства і я казав собі прислати свого пса, котрий визначав ся не лиш своєю красою, але й великою проворністю та вірністю. Виходячи з дому, сказав я до господині, щоби она, коли пса привезуть, нагодувала его і впустила до моєї комнати, де він вже нюхом зрозуміє, що тут мешкає его пан. Пса привезли, господиня отворила в городци перед помешканєм паку, в котрій пса привезли а пес вискочив і цєз у великім місті. Коли я в полудне вернув до дому, розповіли мені, що

стало ся. Не помогло нічого, що я оголосив в газетах, що мені пес пропав. Аж ось одного дня приїс мені пса якийсь пан, котрому впав в очи мій анонс в газеті. Він в сей спосіб прийшов до мого пса. Він сам любить пса і вечером випустив свого як звичайно „на прохід“. По якімсь часі вернув пес гавкаючи і бігав неспокойно по комнаті, заглядаючи своїми „розумними“ очима своему панови в очи, мов би хотів показати на двері. Пан той постановив піти за псом, котрий ще більше неспокойно вибіг на двір. Ішов за псом, через дві улиці аж на велику площу, де пес побіг зараз на яесь місце. Тут застав той пан мого „Террі“, котрий лежав майже неживий з голоду і студєня вкритий верствою сїгу і був би певно нужденно згинув, як би той другий пес не знайшов був его та не змилосердив ся над ним і не дав знати своему панови.

— Незнаний образ Ботічелього. Бібліотекар парискої народної Бібліотеки, Лев Дорєз, найшов в неупорядкованій збірці бар. Лязароні незнаний доси образ Ботічелього. Є се портрет, одєн з немногих, знаменитого маларя, що представляє профєсора медицини на пізаньскім університеті, Льорєнца Льорєнці, званого Льорєнцанім, в профєсорській тозі. Льорєнці був знаменитим гуманїстом, який вельми живо займав ся творами грецких лікарів. Дорєз догадує ся, що Ботічелї пізнав проф. Льорєнца в окруженю Савонаролі, а портрет був намальований в літах між 1495 і 1502.

— Дрібні вісти. Міжнародний зїзд архїтектів відбуде ся під протєкторатом цїсаря у Відни в днях 18—25. мая с. р. — Міжнародний зїзд істориків відбуде ся в часі від 8 до 12. серпня с. р. в Берліні. — В Александрїї (Єгипет) були три випадки чуми. — В Брайбрук в Австралїї зударили ся два поїзди. В катастрофі згинуло 41 осіб, а 50 осіб було ранєних.

Оповідки.

— Звич. заг. збори членів красвого тов-а кредитового урядників і сьвящеників, стоварищєня зарєєстрованого з обмеженою порукою у Львові, відбудуть ся в четєвр дня 7. н. ст. мая 1908. о 5. годині в залі „Рускої Бєсїди“ у Львові (Ринок ч. 10 I. поверх) з слїдуючим дневним порядком: 1) Відчитанє і принятє протоколу з попередних загальних зборів; 2) звіт дирекції за VII. адміністрацийний рік 1907; 3) звіт ревізійної комісії; 4) звіт ревізора красвого Союзу ревізійного з перевєденої в 1907 р. ревізїї по мисли закона з 10. червня 1903. В. з. д. ч. 133; 5) внесєнє надзираючої ради що до розділу чистого зиску; 6) вибір 6 членів надзираючої ради на місце уступаючих: радн. Ярослава Ільницького, проф. Ілїї Кокорудза, адв. дра Теофіля Кормоша, адв. дра Костя Левицького, радн. Тита Рєваковича і о. Івана Рудовича; 7) вибір 3 членів ревізійної комісії і 1 заступника; 8) затвердженє вибраного надзираючою радою одного члена дирекції на місце уступаючого. — Если би в означєнім часі не зібрав ся вимаганий §. 36 статута комплет, відбудуть ся того самого дня і з тим самим порядком дневним о годині 6. вечером загальні збори, котрого рішеня будуть правосильні без огляду на число присутних членів. Білянє та рахунок зисків і страт можна переглянути і дістати в льокалю тов-а в годинах урядових. За надзираючу раду: рад. Ярослав Ільницький, предсїдатель, Ілько Ярємкович, секретар.

— Перенєсеня. Гал. дирекція почт і тел. у Львові перенєсла почтєвого контролєра Івана Завалковича з Перемишля і почт офіціяла Івана Косюлінського з Кракова до Львова.

Посмертні оповідки.

— Зєнон Сєниця, народний учитель в Сорках щирецких, член народних товариств, щирий патриот, упокоїв ся дня 20. с. м. на грудну недугу в 32. році житя. В. с. п.!

— Померли: др. Перемислав Нементовский, емер. директор гімназияльний, в Косові дня

18. с. м. в 63 р. життя; Автія Шіфнер, радник двора, емер. директор гал. почт і телеграфів у Львові в 74 р. життя.

Наука, штука і література.

— 3 богословської літератури. Мати-Марія або масві розважання разом із моленнями до Пречистої, написав для інтелігенції о. Кость Курилло, катехит вид. шк. в Бродях, 1908, з печатні Ф. Веста, мала 8-ка ст. 78, брошур., папір stemvelin, друк garmomd, пагінація на долі, окладка в національних красках. За дозволом гр. кат. Митр. Ординарія у Львові. Ціна 1 К. Дістати можна у всіх руських книгарнях.

Маємо перед собою працю нову, майже небувалу в нас по формі, оригінальну, — се п'ять Богородичних розважань, переплітаних короткими моленнями. Мова в розважаннях чиста та мильодійна, робить вражінє поезії у прозі. Автор із глибоким знавєм руської суспільности став на становищі, не зимного реколектата, але доброго обсерватора, та йде за страждаючою душею подаючи їй євангельські ліки на туземські журби і печалі. І в дійсности артистично грає автор на струнах руського серця. От хоч би тим окінченєм третого розважання:

„Брате! сестро! — Хто плести ме на сю „весну вінок перед ікону Пречистої для тієї „церковці, у котрій ти дівчаком молив Матір „Божу, та маїв квітами споневоленої руської „землиці її вітвар? Брате! сестро! — хто „взяти ме на сю весну за тебе вінок Маріє?.....

Любов до Марії, до церкви, до нашої бувальщини се основні мотиви, котрі ярко глядять із кожного майже слова масвих розважань, і так автор пише на ст. 41:

„Були колись на Україні-Руси деревляні церкви, а золоті серця наших батьків, що довгими віками сплять уже в могилах. Та нині що?.... муровані церкви а деревяні серця бють ся у грудях, у котрих студеніє любов до того завіщання, котре одно нам остало ся.

„Бо коли люд, міщанство і інтелігенція згуртують ся у церковному зборі біля вівтарів Пречистої, та молити ся муть щиро і горячо, — о, Бог простить наші гріхи невзгоди, та приверне минувшу обірку і славу дорогій нашій країні“.

Та дійсно релігійним поетом є автор у своїх моленнях, коли так молити ся на ст. 57: „О Маріє! Богородице і Діво, Царице неба, „а на землі наша Мамо і Пані усього, що „двите по гаях, луках і полях, що терпять у „хатах, у низьких, у тісних. Ангели служать „Тобі, коли Єсь на небі, а коли сходиш на „землю, крила свої кладуть Тобі під Твої „ноги... помилуй нас!... Подерта наша одіж, бо „линь наше серце, розкинені по чужині наші „діти... але Ти Пані, що Єсь на небі у диядемі „зі зьвізд, дай злуку нам, із наших віч змий „сльози і помилуй нас!....

Або на ст. 71:

„Дай радість смутним,
дай силу знеможеним,
гнобленим дай волю,
і спаси нас!“

Виравді є кільканацять друкарських опшибок, але сі опшибки вийшли зі скоро переведеної коректи. — На кождий случай вдяка і признанє авторови розважань, що не жахав ся понести більших коштів, печатаючи „Мати-Марія“, щоби лишнемъ успокоїти бажання сьвітської інтелігенції. Одним словом наші симпатії по стороні сеї праці, котру читає ся з піднесеним почуванєм. Щастє Боже авторови-поеті на церковній ниві. Нагадуємо тут рівнож, що о. К. Курилло від довшого часу працює і на полі літератури сьвітської, та вбогаєє її поезіями як „По дорозі“, „З дому неволі“. Та як сам раз сказав: длятого сі мої дрібнички видаю, щоби хоча у сей спосіб схоронати

молодіж від переницьованих модерних співів, та запалити в молодечому серцю любов до нещасної моєї землі.

— Учитель, орган Руського Тов-а педагог., в числі з 5. цвітня с. р. привосить отей статі: Вірш В. Щурата „На цвинтари“; А. Миколаевича „Пам'яті Вол. Антоновича“; Бідні люди. З оповідань Франціски Ман п. з. „Діти“; д-ра Ів. Демянчука „Язиковий спір в теперішній Греції“; Ів. Юцишина „Генега і гігієна сну“; Поет науки; Учительський записник; З відчуттів, анкет і конференцій; Новинки. — Редактором „Учителя“ є тепер др. Василь Щурат.

Телеграми

з дня 22. цвітня.

Рим. Сьв. Отець привяв вчера австрійських і угорських путників. Путники вручили Папі адреси, почім Папа промовив до путників по латиньски.

Льондон. Англійске правительство донесло Англичанам в Магадори (Марокко), що від тепер не може їм запоручити відповідну охорону в Марокку.

Новий Йорк. З Гватемалі в серед. Америці доносять, що на президента републики Кабера виконано замах. Коли Каберо входив до своєї палати, вибухла бомба і відорвала єму палець.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, реставрація і кар'єра — ріг ул. Сикстуської і Косцюшка у Львові.

Приїхали 21. с. м.: Іванна Черна, Прага; Володм. Дидинський, Заліщики; Антін Грайчинський, Радехів; Ернест Гамершиляг, Прага; Віктор Борисевич, Україна, Могилів; Іван Чесник, Прага; Марія Миколаєвко, Чернівці; Мих. Посацкий, Бережани; Михайло Банарский, Сокаль; Михайло Мачуга, Завалів; Іван Камушинський, Коломия; Марія Левицка, Дегова; Александер Яремчук, Романка; Петро Шерешило, Сулімів.

Бухгальтер іспитований

до ведення книг і кореспонденції дістане місце зараз в Домі торговельно-промисловім „Достава“ в Станиславові. Оферти з поданем сьвідощтв, висоти кавції і платні належить вносити до 1. мая с. р. на руки Дирекції „Достави“. Першєнство мають ознакомлені з торговлю церковних річий. Платня після умови. (3—3)

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 16. до 30. цвітня 1908.

Щоденно о год. 8. вечер представлено. В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

В книгарні Тов. ім. Шевченка можна купити:

- 1) Розважання про терпіння І. Хр. — Ул. о. Е. Гузар. — Ціна 1 К без п. пер.
2) Розважання про терпіння І. Хр. для шкільних дітей. Ул. о. Ев. Гузар. Ціна 50 с. без п. почт.
3) Боротьба Дрепера з вірою. Я. Л. — Ціна 40 сот. без п. почт.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

купув і продає

всякі

вартісні папери і МОНЕТИ

по найточнійшій денній курсі, не числячи ніякої провізії.

Працюйте і шрайтє!

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові.

приймає вкладки на книжочки падничі на 4% уділяє позички на скрипти за інтабуляцією на 6 прц.; і сплату розкладає на 10 до 15 літ (при 30 ратах пірвичних вносить рата амортизаційна на капітал і відсотки 5 К 8 сот. від кождих 100 К позички.

Векслі приймають ся тільки 3 місячні, з 3 підписами, на 6 прц. до 7 прц.

Членами можуть бути позичку і дістати тільки члени обезпечені в „Джістрі“.

З зисків уділяв „Джістер“ на публичні добродійні цілі квоту 45.885 корон.

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes entries like Вкладки 2,795.183 К, Позички уділені 3,410.684 К, etc.

Канцелярні Товариства при ул. Руській ч. 20 отворені перед полуднем від 8—2 год.

Розклад залізничних поїздів важний від 1. мая 1907.

Table with columns: Direction (До Львова / Від Львова), Station, and Time (рано, перед пол., по пол., вечер, вночі).

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі і сьвята означені † — в неділі і сьвята від 26/6 до 15/9 буквою Н, — в неділі і сьвята від 1/6 до 31.8 що день буквою Л.

